

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 383

гр. София, 09.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно частно гражданско дело № 20231000500366 по описа за 2023 година

и като взе предвид следното: Производството е по чл. 274 и сл. от ГПК. Подадена е частна жалба вх. № на СОС 7362/25.10.2022 г. на Е. Л. и А. П. чрез адв. Х. Т. Х. срещу определение № 670 от 05.10.2022 г. на ОС София, Първи въззивен граждански състав по възз. гр. д. № 481 / 2021 г., с което е прекратено производството по делото и е обезсилено решението на първата инстанция поради недопустимост на исквете.

Частната жалба е подадена в срок, от лице с правен интерес от обжалването и е допустима. Разгледана по същество, е основателна. В настоящото производство съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на процесуалните действия на долната инстанция.

Производството по възз. гр. д. № 481 / 2021 е образувано по въззивна жалба на Е. Л. и А. П. срещу решение № 86 от 15.04.2021 г. по гр. д. № 1321 / 2019 г. на Самоковския районен съд, с което е отхвърлен техен иск срещу „А и Л корпорация“ ООД с правно основание чл. 124 ГПК вр. чл. 177 ЗЗД за необходими разноски от 10 000 лева и полезни разноски от 20 000 лева за имот, собственост на ищите, при участието на „ПИБ“ АД като трето лице-помагач на страната на ответника. С определение от 13.04.2022 г. съдът е спрял производството на основание чл. 637, ал. 1 ТЗ поради обявяване в несъстоятелност на „А и Л корпорация“ ООД с решение от 02.03.2022 г. на ОС Бургас.

С обжалването сега определение съдът след извършена проверка в Търговския регистър е констатирал, че сроковете по чл.685, ал.1 и чл.688, ал.1, изр.1 ТЗ за предявяване на вземанията пред съда по несъстоятелността са изтекли съответно на 04.04.2022 г. и на 06.06.2022 г. Вземанията, предмет на настоящото дело, не били включени в списъците на приетите и на неприетите вземания. Пропускането на законоустановените срокове по чл.685, ал.1 и чл.688, ал.1, изр.1 ТЗ преклудира процесуалното право на кредитора за упражнени вземането си не само в производството по несъстоятелността, но и в паралелно съдебно или арбитражно производство. С изтичането на сроковете се погасява процесуалното право на защита на вземанията, респ. правото на иск като абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на исковите претенции, включително и по реда на чл.694 ТЗ. Тъй като висящото дело по чл.637, ал.1 ТЗ може да се развие само при условията на чл.637, ал.3 ТЗ като обслужващо производството по несъстоятелност, то то се прекратява при неприемане на вземанията поради пропускане на сроковете за тяхното предявяване. Непредявените вземания се погасяват на основание чл.739, ал.1 ТЗ.

Настоящият случай не попадал в изключенията по ал.1 на чл.637 ТЗ, нито в хипотезите на ал.2 и ал.3 на чл.637 ТЗ. Следователно производството по предявените иски с правно основание чл.177 ЗЗД не можело да бъде продължено, защото дори и да бъде постановено позитивно решение, то след като вземанията не са били предявени пред съда по несъстоятелността в предвидените срокове, те не могат да бъдат допълнително включени в списъците на приетите и неприетите вземания. Исковите били недопустими, и липсвал правен интерес за продължаване на делото.

Тези мотиви не могат да бъдат споделени. Правото на собственика на ипотекиран имот да се удовлетвори с привилегия в производството по принудително изпълнение, в който неговият имот, ипотекиран за чуждо задължение, е продаден чрез публична продажба, не е вземане, което може да се предяви в рамките на производството по несъстоятелност срещу длъжника, за чийто дълг е учредена ипотека. Ищите не са имали право да предявят твърдяните от тях привилегии по чл. 177 ЗЗД в производството по несъстоятелност. Вземането на ищите за извършените от тях полезни разноси след придобиването на ипотекирания от длъжника недвижим имот възниква при продажбата му в рамките на индивидуалното изпълнително производство за удовлетворяване на ипотекария кредитор и подлежи на привилегировано удовлетворяване в същото това производство от цената, получена при продажбата на имота. Правата си по чл. 177, ал. 1 ЗЗД собственикът на ипотекирания имот следва да упражни в отделно исково производство, което би било допустимо, вкл. по аргумент от чл. 637, ал. 6, т. 3 ТЗ – след като спорът за парично вземане, обезпечено с имущество на трети лица, може да се предяви за разрешаване пред съда по общия ред - отделно и независимо от откритото производство по несъстоятелност срещу длъжника, на още по-голямо основание спорът, породен в резултат на осъществено принудително изпълнение по такъв иск върху имущество, което се намира извън масата по несъстоятелността, е допустимо да бъде предявен по същия ред. Доколкото вземането по чл. 177, ал. 1 ЗЗД по закон подлежи на удовлетворяване в производство по индивидуално принудително изпълнение от цената на ипотекирания имот, то няма как да бъде предявено и прието в производството по несъстоятелност. В този смисъл изрично постановеното Решение № 60167 от 30.07.2021 г. на ВКС по т. д. № 2314/2019 г., II т. о., ТК, което следва да бъде съобразено от ОС София и по въпроса с пасивната материалноправна легитимация по иска с правно основание чл. 177, ал. 1 ЗЗД. Правата по чл. 177 ЗЗД на ищите могат да бъдат предмет на настоящото производство при конституиране на надлежните ответници по иска и делото следва да продължи пред въззивната инстанция.

Ето защо, определението в обжалваната му част следва да бъде отменено, а делото – върнато на СОС за продължаване на съдопроизводствените действия. ака мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 670 от 05.10.2022 г. на ОС София, Първи въззивен граждански състав по възз. гр. д. № 481 / 2021 г., в обжалваната част и връща делото на ОС София за продължаване на съдопроизводствените действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____